

فهرستنویس و مخارج فهرستنویسی، که این دو دست به دست هم داده و کار فهرستنویسی را در کتابخانه‌ها به تعویق می‌اندازند. راه حل‌هایی که برای از میان بردن این مشکلات بوجود آمده‌اند طبیعاً همگی از یک هدف مشترک برخوردار بوده‌اند: استفاده هرچه بیشتر از نیروی فهرستنویسان و تقلیل مخارج فهرستنویسی. با توجه به اینکه بازده کاریک فهرستنویس در عمل ثابت است و مخارج فهرستنویسی هم روز بروز منگین‌تر می‌شود، تنها کاری که می‌توان انجام داد جلوگیری از دوباره کاری است، بدین معنی که هر کتاب فقط یک بار فهرست شود تا همه کتابخانه‌ها بتوانند بالسویه از نتیجه آن برخوردار گردند و در نتیجه هم در وقت و هم در هزینه صرفه‌جویی شود. برنامه‌هایی از قبیل فهرستنویسی متمرک^۱ و فهرستنویسی تعاوی^۲ بدین منظور بوجود آمده‌اند. هرکدام از این برنامه‌ها هدفهای خاصی را دنبال می‌کنند ولی وجه اشتراک آنها همکاری در امر فهرستنویسی و جلوگیری از دوباره کاری بوده است. فهرستنویسی کتابها به صورت متمرک مسلماً یکی از بزرگترین کمکهایی است که چه از نظر مالی و چه از نظر نیروی انسانی به کتابخانه‌ها عرضه می‌شود. فهرستنویسی

کتابداران همواره برای بهبود وضع کتابخانه‌ها با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم کرده‌اند. کمبود کتابدار متخصص و نداشتن بودجه کافی از جمله موانعی است که همیشه بر سر راه پیشرفت کتابخانه‌ها بوده است. وظیفه هر کتابدار این است که مجموعه‌ای مناسب نیاز مراجعه کنندگان خود فراهم آورد و آن را به بهترین وجه و در سریعترین زمان در اختیار خواهندگانشان قرار دهد. انجام این مهم نیازمند نیروی انسانی متخصص است که کمبود آن باعث شده است که همیشه قسمتی از مجموعه کتابخانه بدون سازماندهی باقی بماند و در نتیجه در دسترس مراجعان قرار نگیرد. این آثار اکثرآ جدیدترین و بالنتیجه پرمتشتری ترین منابع کتابخانه هستند. برای حل این مشکل راه حل‌هایی پیدا شده است و اغلب این راه حل‌ها جهت کتابها که بیشترین حجم مجموعه کتابخانه‌ها را تشکیل می‌دهند به کار گرفته شده‌اند، از جمله این راه حل‌ها، تهیه برگه موقت مؤلف و عنوان و یا انجام فهرستنویسی ساده است که این ترفندها گرچه مفیدند، چاره اساسی مشکل نیستند. اما مشکل فهرستنویسی خود زایده دو علت است: کمبود

شیوه‌ها و انواع فهرستنویسی متتمرکز

- کمبود فهرستنویس و مخارج فهرستنویسی
- دست به دست هم داده
- و کار فهرستنویسی را در کتابخانه‌ها
- به تعویق می‌اندازند.

ashraf.sadat.bzg@gmail.com
عضو هیأت علمی کتابخانه ملی

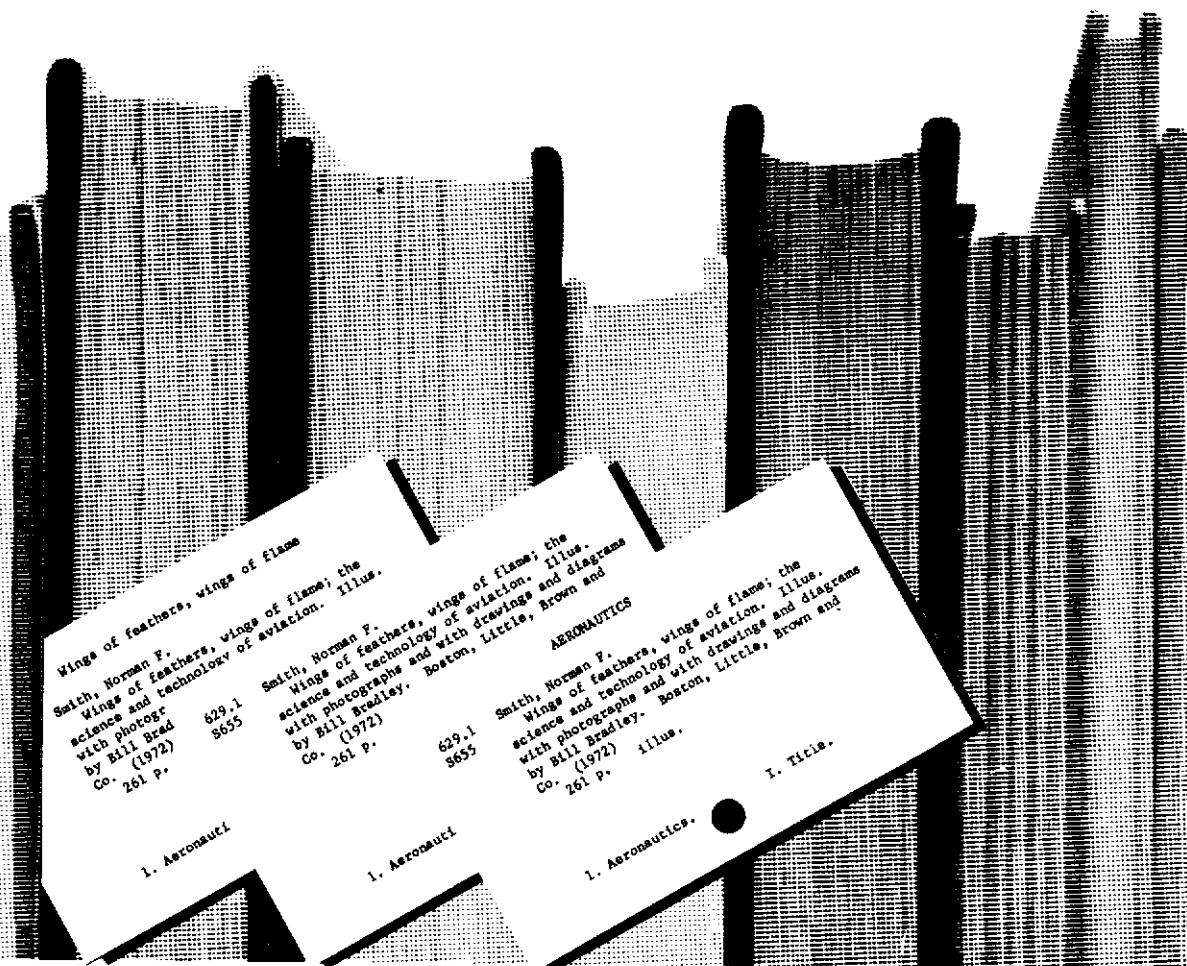
کتابخانه های امریکایی از فهرستنویسی انفرادی و متمرکز کردن تلاشها بر فهرستی مشترک از متون عمومی مطرح گردید و این پیشنهاد توسط ملویل دیوی ادامه یافت. گرچه طرح دیوی مبنی بر فهرستی جهانی غیرممکن بود، لیکن فهرست کتابخانه های عمومی ایالات متحده همراه با توصیفی کوتاه در اولین چاپ نشریه انجمن کتابداران امریکا^۵ در سال ۱۸۹۳ ظاهر شد. هم چنین در این سال Library Bureau شروع به فروش برگه های چاپی فهرستها در ایالات متحده کرد. این کار از سال ۱۸۹۷ توسط انجمن کتابداران امریکا و پس از آن از ۱۹۰۱ بوسیله کتابخانه گنگره^۶ ادامه یافت. برگه های چاپی کتابخانه گنگره براساس قواعد انگلی امریکن^۷ تنظیم گردید و شامل سرعوانهای موضوعی کتابخانه گنگره، شماره رده بندی کتابخانه گنگره، شماره رده بندی دیوی و نیز شماره سفارش برگه ها بودند. در امریکا البته تعدادی از ناشرین خصوصی نیز به فروش برگه های فهرستنویسی روی آوردند.

در بریتانیا نیز در سال ۱۹۲۷ ضمن گزارشی، از اتفاق وقت و هزینه در فهرستنویسی مستقل هر کتابخانه اظهار تأسف شد،

متمرکز را می توان «انجام خدمات فهرستنویسی توسط سازمانی مرکزی جهت استفاده کتابخانه های دیگر» تعریف کرد که این خدمات ممکن است در درجات مختلف باشد. نباید تفاوت فهرستنویسی متمرکز و فهرستنویسی تعاوی را از نظر دور داشت، زیرا فهرستنویسی متمرکز به معنای انجام خدمات فهرستنویسی توسط یک واحد مرکزی و توزیع نتایج میان دیگران است ولی فهرستنویسی تعاوی «سهیم بودن تعدادی از کتابخانه ها در امر فهرستنویسی و تبادل نتایج میان آنهاست».

سابقه فهرستنویسی متمرکز

تاریخ این امر به طرحی که در سال ۱۸۵۰ از طرف جوئیت بیان شد بر می گردد. در سال ۱۸۷۲ نیز هنری استون^۸ پیشنهاد ایجاد اداره ای مرکزی را برای فهرستنویسی داد. و در همین سال نشریه امریکایی Publisher's Weekly اطلاعات کامل فهرستنویس لیست کرد که بعضی از کتابخانه ها این اطلاعات را به کارتها انتقال می دادند. در سال ۱۸۷۶ در کنفرانس کتابداران امریکا پیشنهادی مبنی بر دست کشیدن

استاندارد کردن موافق نباشد و یا اگر در یک سیستم متمرکز چند کتابخانه از روش رده‌بندی دیوی و چند کتابخانه از روش کنگره استفاده کنند کتابهایی که در این کتابخانه‌ها مشترک هستند دباره رده‌بندی خواهند شد و علاوه براین اگر عمق رده‌بندی نیز متفاوت باشد به لحاظ کارهای اضافی میزان صرفه‌جویی شده تقلیل خواهد یافت.

۳. استفاده بهتر از متخصصین فهرستنويسي
از متمرکز کردن فهرستنويسان مزایای شغلی زیادی حاصل می‌شود. در اين حالت فرد متخصص زمينه پيشترى برای فعالیت دارد و سازمان مرکزی بهتر از عهده تأمين احتياجات او برمی‌آيد و از نتیجه کار او نيز کتابخانه‌هاي پيشترى استفاده می‌کنند و هم‌چنین در کنار بکارگيری کتابداران متخصص، کتابداران معمولی نيز با استفاده از آموزش و کمکهای افراد کارشناس تعلیم می‌پيんで. مضافاً به اينکه استفاده از افراد متخصص در شغل‌هاي غيرمتخصصی به حداقل می‌رسد.

۴. بالا بردن سطح کيفيت فهرستنويسي
مدیریت يك سازمان می‌توان کيفيت کار را ارتقاء دهد و با توجه به اينکه هر کارمندی متناسب با شغل خود آموزش دقیق بییند و انواع محتاج لازم جهت انجام کار از قبیل مستنامه‌ها و منابع مرجع مربوطه در اختیارش گذاشته شود، و نيز مراحل صحیح و مؤثر کنترل کيفيت اجرا شود. ضمن توجه به اين نکته که کيفيت خوب کاربستگی زیادي به همکاری افراد و موافقت بر الگوی استاندارد دارد.

۵. حصول يكديستی در فعالیتهای فهرستنويسي و رده‌بندی
رعايت اصول مشابه و بکار بردن قواعد و علائم يکسان توسيع کتابخانه‌های عضو، که همان پذيرش الگوهای استاندارد در فهرستنويسي است، باعث يكديستی و نيز سهولت استفاده از کتابخانه می‌شود.

۶. قادر شدن کتابخانه‌های عضویه تدارک سرویس بهتر برای مراجuhan خود

کتابخانه‌هایی که عضو این نظام هستند با بهره‌مندی از خدمات سازمان مرکزی می‌توانند مدارک را زودتر و بهتر آماده‌سازی کرده و در اختیار مراجعین قرار دهند و به سبب فهرستنويسي کتابها در سازمان مرکزی وقت پيشتری برای رسیدگی به دیگر امور مراجعین خواهد داشت.

چگونگی تحقق نظام متمرکز

قبل از اينکه نظامی متمرکز جهت خدمات فهرستنويسي ايجاد شود پيشتری با مطالعه و برنامه‌ريزي مشخص کرد آيا در نظر گرفتن سازمان مرکزی در اين نظام اميدی برای موفقیت به همراه دارد یا اينکه اين مرکز به جزئيات و امور غير مهم سرگرم خواهد

- **کيفيت خوب کاربستگی زیادي به همکاري افراد و موافقت بر الگوی استاندارد دارد.**

- **اگر کتابخانه‌ها می خواهند از منافع تمرکز بهره ببرند پايستي قدری از خودمختاری در فهرستنويسي دست بردارند.**

ولی کوششی انجام نگرديد تا اينکه بعد از گذشت ۲۳ سال، در ۱۹۵۰ در کتابشناسي ملي بریتانیا^۸ فهرست هفتگی کتابهای منتشره در بریتانیا ظاهر گردید. کتابخانه بریتانیا^۹ در سال ۱۹۵۶ نشر کارتهای چاپی را آغاز کرد و در ۱۹۶۵ به عنوان اولین مشترک خارجی برنامه فهرستنويسي اشتراکی کتابخانه کنگره پذيرفته شد. از سال ۱۹۶۹ انتشار اطلاعات فهرستنويسي را به شکل نوارهای مغناطیسی در طرح تجربی با ۱۷ کتابخانه آغاز کرد.

در اين سالها هم چنین پيشرتفهایی در زمينه‌های تخصصی انجام گرفت که از آن جمله تجربه فهرستنويسي در مأخذ ۱۱ در ایالات متحده و شوروی و نيز آغاز فهرستنويسي ماشین خوان^{۱۰} توسط کتابخانه کنگره و کتابخانه بریتانیا بود.

اهداف فهرستنويسي متمرکز

در طی اين تجربیات گوناگون اهداف مشترکی در نظر بود که بدین قرارند:

۱. اجتناب از کارهای نکراری

هدف از اين امر مشخص است؛ چنانکه ده فهرستنويس ممکن است ده کتاب را در زمان مشخص فهرست کنند، به جای اينکه يك کتاب ده بار در ده محل مختلف فهرست شود. بنابراین با اين روش هم از دوباره کاری پرهیز شده است و هم در وقت مصرف شده به مقدار قابل توجهی صرفه‌جویی خواهد شد.

۲. کاهش هزینه فهرستنويسي

جهت کاهش دادن هزینه‌ها پيشتری برنامه‌ريزي دقیق و سرپرستی منظمی برقرار باشد. لازم به ذکر است که کل هزینه کتابخانه‌ها به ندرت کاهش می‌يابد، زیرا اغلب آنها در عوض کم شدن هزینه فهرستنويسي خدمات کتابخانه را وسعت و بهود می‌بخشند و مقدار صرفه‌جویی شده را صرف فعالیتهای دیگر می‌کنند. البته در اين صورت هزینه سازمان مرکزی افزایش می‌يابد ولی اگر اين افزایش هزینه بر تعداد کتابهای آماده‌سازی شده تقسیم شود هزینه هر واحد کتاب به مراتب کمتر از زمانی خواهد بود که کتابخانه‌ها مستقلآً اقدام به فهرستنويسي نمایند.

آنچه مهم است اين است که اگر به سایر اهداف توجه کافي نشود صرفه‌جویی حاصل نخواهد شد مثلاً اگر کتابخانه‌ها با

TITLE CARD

AUTHOR CARD

SUBJECT CARD

فهرستهای چاپی و نیز انواع کتابشناسیهای مختلف را تهیه نمایند. در سیستمی که به صورت پوسته (on-line) دسترسی به کامپیوتر میسر است می‌توان از نوارهای مارک به جای فهرستگره استفاده کرد.

۳. خدمات اطلاعاتی^{۱۳}

در این روش سازمان مرکزی نوعی خاص از کتابشناسی را تهیه می‌کند که کتابخانه‌ها می‌توانند با استخراج شناسه‌ها و انتقال آنها بر روی برگه‌ها فهرستهای خود را تهیه نمایند، یا از این کتابشناسیها به عنوان جانشینی برای فهرست استفاده کنند. خدمات کتابشناسی ملی بریتانیا قبل از تکثیر برگه تا سال ۱۹۶۵ و نیز کتابشناسی ملی ایران در زمان حاضر از این گروهند. سه روش ذکر شده راههایی برای اشاعة اطلاعات فهرستنويسي هستند اما تدارک این اطلاعات ممکن است از طرق گوناگون باشد:

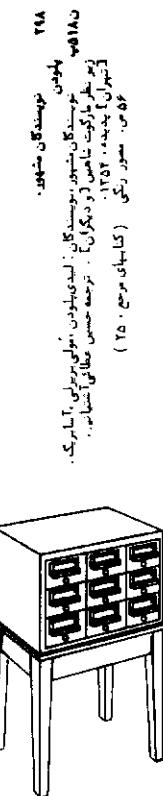
الف. فهرستنويسي در مأخذ^{۱۴}

در این نوع فهرستنويسي که با همکاری و مساعدت ناشرین انجام می‌گردد، نمونه نهایی کتاب قبل از غلط‌گیری به سازمانی که مسؤول تهیه فهرست است فرستاده می‌شود و این سازمان برگه فهرستنويسي کتاب را تهیه می‌کند و برگه‌ها به همراه کتاب چاپ می‌شوند. این طرح به صورت تجربی مدتی در کتابخانه کنگره اجرا شد ولی نتایج رضایت‌بخش نبود. از نظر ناشرین، این کار بسیار پرهزینه بود و زمان نشر کتاب را به تأخیر می‌انداخت. کتابخانه کنگره نیز از نتیجه ناراضی بود زیرا در ضرب الاجل تعیین شده جهت فهرستنويسي، فشاری بیش از حد بر فهرستنويسان وارد می‌شد و نیز مخارج به مقدار زیادی افزایش می‌یافتد و کتابخانه‌های استفاده کننده نیز به دلیل اشتباه بودن بیش از نیمی از مشخصات برگه‌ها و لزوم ایجاد تغییر در آنها با برنامه مخالف بودند. این طرح پس از توقفی ده‌ساله با نام و مشخصات زیر ادامه یافت.

ب. فهرستنويسي پیش از انتشار^{۱۵}

با اتخاذ این شیوه کتابها قبل از صحافی کامل، فهرست می‌شوند و اطلاعات فهرستنويسي مربوطه به هنگام صحافی در ابتدای کتاب قرار می‌گیرند. البته با ارسال کتابها جهت فهرستنويسي، و احتساب مدت زمان لازم جهت این کار زمان نشر کتاب قدری به تأخیر می‌افتد ولی در عوض کتابها پس از توزیع به سرعت در قفسه درجای خود قرار می‌گیرند و می‌توانند جوابگوی مراجعین باشند.

در کتابخانه کنگره طرح مارک به گونه‌ای برنامه‌ریزی شد که اطلاعات این گونه فهرستنويسي روی نوارهای مارک ضبط شوند و کتابخانه‌هایی که از این نوارها استفاده می‌کنند می‌توانند این اطلاعات را ماهها قبل از انتشار کتاب بدست بیاورند. در این

شد. در این مطالعه بایستی چند مسأله مدنظر باشد:

۱. تعریف اعضای نظام و نیازهای آنها
۲. تعیین میزان اشتراک اهداف و منافع در میان اعضا
۳. تعیین میزان امکان‌پذیری ایجاد سازمانی مرکزی
۴. هماهنگ کردن استانداردها در میان اعضا
۵. برنامه‌ریزی برای سازمان مرکزی و نظام متصرکر

قبل از اینکه مرکزی طرح‌ریزی شود باید اعضای آینده آن شناسایی و نیازها و مشکلات آنها مطالعه شود، بطوریکه مرکز پس از ایجاد بتواند خود را با آنها تطبیق دهد.

تعیین میزان اشتراک اعضا مرحله بعدی است. اگر اعضا نقاط اشتراک اندکی دارند و نیز نمی‌خواهند در وجود اختلاف خود تجدید نظر کنند، امیدی به موقیت مرکز نخواهد بود. پس از تعیین وجهه اشتراک میان اعضا بایستی هماهنگی لازم از طریق ایجاد استانداردها برقرار شود تا بر مبنای این استانداردها مرکز بتواند به صرف جویهای پیش‌بینی شده از اتخاذ این روش برسد.

ایجاد نظام فهرستنويسي متصرکر عملی غیرممکن نیست ولی بایستی به این مسأله توجه کرد که از این روش چه استفاده‌ای می‌شود. اگر کتابخانه‌ها می‌خواهند از منافع مرکز بهره ببرند بایستی قدری از خودمختاری در فهرستنويسي دست بردارند. در حقیقت مرکز و استاندارد کردن دوری یک سکه هستند. کتابخانه‌ای که یکی را کنار می‌گذارد نمی‌تواند دیگری را بدست بیاورد.

سازمانی که عهده‌دار انجام خدمات مرکزی فهرستنويسي است ممکن است به روش‌های مختلفی این کار را انجام دهد:

۱. خدمات برگه‌ای^{۱۶}

در این حالت سازمان مرکزی برگه‌های فهرستنويسي را تهیه و میان همه کتابخانه‌های عضو توزیع می‌کند و هر کتابخانه‌ای می‌تواند آنها را پس از اضافه کردن اطلاعات لازم در برگه دانهایش برگه‌ای را کند. هم‌چنین سیستمهای بازیابی میکروفیشی نیز وجود دارند که کتابخانه‌ها می‌توانند با استفاده از دستگاه‌های نمایش و چاپگر برگه‌های مورد نیاز خود را چاپ کنند، کتابخانه کنگره علاوه بر این، نمونه‌های غلط‌گیری را که از هر برگه‌ای یک عدد را شامل می‌شود توزیع می‌کند که ماشین نویسها با استفاده از این نمونه‌ها می‌توانند برگه دلخواه را تایپ و به تعداد لازم تکثیر نمایند. خدمات فروش کارت کتابخانه ملی ایران در حال حاضر از این نوع است.

۲. خدمات مارک (فهرستنويسي قابل خواندن با ماشین)

در این فرم سازمانی مرکزی اطلاعات استاندار را فهرست کرده و بر روی نوار مغناطیسی ضبط می‌کند و نسخه‌هایی از نوارها را میان کتابخانه‌ها توزیع می‌نماید. کتابخانه‌ها می‌توانند با بکارگیری یک کامپیوتر و استفاده از نوارهای مغناطیسی برای مجموعه خود

کتابخانه مرکزی دانشگاه بدین ترتیب حدود ۲۰۰ عنوان از انتشارات دانشگاه تهران را فهرست کرد. این برگه‌ها که مقوایی بود شامل فهرستنويسي توصيفي و سرعنوانهای موضوعی می‌شد ولی شماره رده‌بندی به دلیل متفاوت بودن نظامهای رده‌بندی در کتابخانه‌های مختلف به عهده کتابخانه‌ها بود. کتابخانه‌ها این برگه‌ها را از کتاب جدا کردند و اطلاعات موردنیاز خود را از قبیل شماره رده و نشانه مؤلف به آن اضافه کرده و برگه را تکثیر می‌نمودند. این فعالیت کتابخانه مرکزی بعد از ۲۰۰ عنوان اساساً به دلیل نداشتن سرعنوانهای موضوعی مناسب متوقف شد. نمونه دیگری از فهرستنويسي پیش از انتشار را در انتشارات خانقه نعمت‌اللهی می‌توان دید. انتشارات این خانقه از سال ۱۳۴۹ همراه با برگه فهرستنويسي کتاب منتشر شد. این برگه‌ها

• زمان آن رسیده است که کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران به عنوان کتابخانه مادر و دریافت کننده کلیه انتشارات کشور طرحی اساسی جهت فهرستنويسي به صورت متمرکز با تعاونی، یا پیش از انتشار ارائه نماید.

حاوی فهرست توصيفی و تحلیلی بود ولی شماره رده‌بندی نداشت و برای کتابخانه‌هایی که انتشارات خانقه را داشتند کمک مؤثری محسوب می‌شد. واضح است که در اینجا مشکلات کار بسیار نادر است زیرا از یک طرف حجم کار چندان زیاد نیست و از طرف دیگر تنوع موضوعی بسیار انگشت و کلیه انتشارات این سازمان در حوزه عرفان در اسلام جای دارند ولی البته سایر مشکلات فهرستنويسي از قبیل تعیین سرشناسه و شناسه‌های اضافی به قوت خود باقی است.

کار فهرستنويسي متمرکز با آغاز فعالیت مرکز خدمات کتابداری و انتشار «صورت کتابهای فهرست شده» از سال ۱۳۴۸ عمومیت پیشتری یافت. گرچه مرکز خدمات کتابداری کار خود را با فهرستنويسي کتابهای مرکز مدارک علمی آغاز نمود ولی به مرور کتابهای کتابخانه‌ها و سازمانهای دیگر نیز جهت فهرستنويسي به این مرکز ارسال گردید و مرکز خدمات کتابداری کار فروش برگه‌های چاپی خود را نیز شروع کرد. از سال ۱۳۵۴ این برگه‌ها به صورت کامل در «صورت کتابهای فهرست شده» چاپ شد و از ۱۳۵۶ برگه‌ها طبق استاندارد بین‌المللی کتابنامه‌نویسي^{۱۸} تنظیم و تدوین گردید و علاوه بر سرعنوانهای موضوعی شماره رده‌بندی دیویی و کنگره را نیز شامل می‌گردید. با ادغام مرکز خدمات کتابداری در کتابخانه ملی ایران از سال ۱۳۶۲، «کتابشناسی ملی ایران» با پیگیری روش «صورت کتابهای فهرست شده» و به صورتی جدید منتشر گردید. نظر به اینکه کتابشناسی ملی اکثر کتابهای منتشر شده در هر سال را

برنامه مطالبی از قبیل تعداد صفحات، تصاویر و دیگر اطلاعات مربوط به مشخصات ظاهری که بیشترین اشتباہات در برنامه فهرستنويسي در مأخذ در آنها بود حذف می‌شود و پس از نشر کتاب و ارسال اصل آن به کتابخانه کنگره اطلاعات اولیه تکمیل و مجددأ به نوارهای مارک اضافه می‌شود. به این ترتیب کتابخانه‌ها می‌توانند به محض دریافت کتاب اطلاعات فهرستنويسي آنرا نیز از نوارهای مارک استخراج کنند.

با بکارگیری این روش اطلاعات کتابها به سه طریق: خود کتابها، برگه‌های کتابخانه کنگره و نوارهای مارک قابل دستیابی هستند که البته برگه‌های کتابخانه کنگره و نوارهای مارک قبل از انتشار کتاب نیز در دسترس قرار می‌گیرند.

ج. فهرستنويسي پیش از پیدايش^{۱۹}

این اصطلاح توسط رانگاناتان^{۲۰} کتابدار هندی بکار برده شد و به معنی فهرستنويسي و رده‌بند قبیل از تولد است. در این روش یک نسخه از نمونه غلط گیری کتاب توسط ناشر فرستاده می‌شود. سازمانی مرکزی استنسیل فهرسترگهای هر کتاب را قبل از انتشار تهیه می‌کند. این فهرسترگه‌ها بعداً میان کتابخانه‌هایی که آنها را سفارش می‌دهند توزیع می‌شود. نشانه بازیابی کتاب در پشت صفحه عنوان چاپ می‌شود و در صحافی نیز منشود می‌گردد. از این برگه‌ها انواع مختلف کتابشناسیها را می‌توان استخراج و تهیه کرد. رانگاناتان تخمین زده است که با پذیرش این طرح حدود ۷۹٪ در نیروی انسانی متخصص صرفه جویی خواهد شد.

بطور کلی فهرستنويسي در مأخذ، فهرستنويسي قبل از انتشار و فهرستنويسي قبل از پیدايش طرحهایی هستند که به تهیه فهرسترگه قبل از انتشار کتاب می‌پردازند. فهرستنويسي در مأخذ به عنوان یک تجربه انجام شد، فهرستنويسي پیش از انتشار طرحی موقفيت آمیزتر به نظر می‌آيد، و فهرستنويسي قبل از پیدايش تاکنون در جایی عملی نشده است.

فهرستنويسي متمرکز در ایران

در ایران هیچ گاه برنامه‌ای رسمی جهت فهرستنويسي متمرکز طرحی نشده است، ولی گاه همراه بعضی از کتابها برگه‌های فهرستنويسي آنها نیز ضمیمه بوده است. قدیمیترین نمونه این برگه‌ها در انتشارات دانشگاه تهران است. فهرستنويسي انتشارات دانشگاه ظاهراً از سال ۱۳۴۶ که یک نسخه از انتشارات دانشگاه تهران برای دانشکده‌ها ارسال می‌شد آغاز گشت. در این زمان چون کتابخانه‌های قادر به فهرستنويسي کتب نبودند قرار شد کتابها پس از چاپ و قبل از انتشار فهرستنويسي شوند و برگه فهرستنويسي را در کتاب صحافی کنند. از آنجا که در آن زمان مدیریت کتابخانه مرکزی که کار فهرستنويسي را انجام می‌داد و سرپرستی چاپخانه و انتشارات دانشگاه تهران با شخص واحدی بود، از نظر همکاری این دو سازمان مشکلی پیش نمی‌آمد.

TITLE CARD

○

AUTHOR CARD

○

SUBJECT CARD

○

در برو می گرفت کتابخانه ها می توانند با رونویسی از برگه های مورد نیاز خود و یا خرید این برگه ها از کتابخانه ملی ایران دست از فهرستنويسي مستقل بردارند.

در سالهای اخیر تعدادی از سازمانهای دولتی و ناشرین خصوصی به صورت انفرادی مبادرت به فهرستنويسي پیش از انتشار نموده اند که خود نشانه اهمیت و لزوم این امر نزد ایشان است. اما از آنجا که برخی از این سازمانها، سازمانهایی انتشاراتی هستند و طبیعتاً در این گونه امور تخصص ندارند جهت انجام این فعالیت علاوه بر صرف هزینه زیاد مسلمان دسترسی به ایزار کار و منابع روزآمد نیز یکی از دشواریهای آنهاست. از سوی دیگر، به دلیل اینکه انتشارات اغلب سازمانها به تبع فعالیتهایشان عموماً در یک یا چند رشته خاص است، بنابراین فهرستنويسي را به صورت بسیار خاص جهت همان مجموعه انجام می دهد که استفاده از این برگه ها برای کتابخانه ای که بخشی از انتشارات آن از سازمان را دارند تولید اشکالی می کند. و ضمناً چون سازمانهای انجام دهنده این امر قبلاً بر استانداردهای لازم توافق نموده اند برگه های فهرستنويسي آنان دارای تفاوت هایی است که به کار بردن آنها در کتابخانه ای واحد خالی از اشکال نیست.

اما اکنون با توجه به افزایش تعداد کتابخانه ها و احساس و ابراز نیاز متصدیان این کتابخانه ها به سازماندهی مجموعه هایشان، زمان آن رسیده است که کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران به عنوان کتابخانه مادر و دریافت کننده کلیه انتشارات کشور طرحی اساسی جهت فهرستنويسي به صورت متصرکر یا تعاونی، یا پیش از انتشار ارائه نماید و با سازمانی منسجم تر و فعالتر به فروش برگه های فهرستنويسي، انتشار کتابشناسی ملی و نیز انجام خدمات از طریق شبکه اطلاع رسانی ادامه دهد. زیرا این سازمان با برخورداری از نیروهای مهندس و متخصص و در اختیار داشتن منابع لازم و روزآمد، مناسبترین محل جهت انجام این فعالیت است و اصولاً این یکی از وظایف کتابخانه ملی هر کشوری است. طبیعی است اگر این سازمان وظایف خود را به موقع و به خوبی انجام ندهد به دلیل نیاز جامعه سازمانهای دلسوز دیگری از سر ضرورت مبادرت به این امر می کنند که مطمئناً همه شرایط لازم را نخواهند داشت.

جهت بهتر و سریعتر انجام شدن این کار توجه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمانهای دولتی و خصوصی به نکات زیر برای انتشار کتب ضروری و مفید است:

۱. کتب تألیفی: اطلاعاتی که عموماً در کتب فارسی و عربی ذکر می شود از نظر نام مؤلف، عنوان اثر، نویس و پیرایش یا چاپ و مشخصات نشر (شامل نام ناشر و محل تاریخ نشر) کامل نیستند، گرچه در سالهای اخیر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بر ذکر این مشخصات تأکید می کند که بسیار هم مفید و بجاست اما هنوز کافی و واقعی نیست.

۲. کتب ترجمه شده: در مورد این گونه کتب اغلب نام مؤلف کتاب، عنوان اصلی اثر، تاریخ انتشار و زبان اصلی ذکر نمی شود، در حالیکه ناشران، این گونه اطلاعات را در اختیار دارند و ذکر آنها محتاج تحقیق، تفحص یا هزینه اضافی نیست. این مشکل -خصوصاً در کتابهای کودکان و نوجوانان به وفور مشاهده می شود.

۳. کتب افسوس شده: در مورد این گونه کتب نیز آوردن صفحه عنوان و صفحه حقوق کتاب اصلی کمک شایانی به فهرستنويسان می کند، ضمن اینکه مشخصات ناشر افسوس کننده نیز باستی اضافه شود.
مطمئناً با عنایت سازمانهای ذیربطری به نکات ذکر شده قدمهایی اساسی در جهت حل این معضل حرفه ای برداشته خواهد شد و منافع آن نیز نصیب همه می گردد.

توضیحات:

1. Centralized Cataloging
2. Cooperative Cataloging
3. Charles C. Jewett
4. Henry Stevens
5. American Library Association
6. Library of Congress
7. Anglo-American Cataloging Rules
8. BNB = British National Bibliography
9. British Library
10. Cataloging - In-Source (CIS)
11. MARC = Machine Readable Cataloging
12. Card (or Sheaf) Services
13. Informations Services
14. Cataloging - In-Source (CIS)
15. Cataloging-in-Publication (CIP)
16. Pre-natal Cataloging
17. Shiyali Ramarita Ranganathan
18. ISBD = International Standard Bibliographical Description

مأخذ:

1. Bakewell, K.G.B. *A Manual of Cataloguing Practice*, Oxford, Pergamon Press, 1972.
2. Encyclopedia of Library and Information Science, Editors Allen Kent and Harold Lancour, New York, M. Dekker, 1970.
3. Kumar, Girja, *Theory of Cataloguing*, fifth Revised edition, New Delhi, Vikas Pub. house, 1986.
4. تامیسون، جیمز، تاریخ اصول کتابداری، ترجمه محمود حقیقی، تهران، مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۲.
5. شادمان، زهرا. فهرستنويسي پیش از انتشار، نامه انجمن کتابداران ایران، دوره ۷ شماره ۳، پائیز ۱۳۵۳.
6. کتابداری: دفتر ششم. «وظائف پژوهشی مرکز خدمات کتابداری». زیر نظر ایرج افشار، تهران. کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد اشغاله تهران، ۱۳۵۵.
7. ——، «وظائف خدماتی مرکز خدمات کتابداری» زیر نظر ایرج افشار، تهران، کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران، ۱۳۵۵.

